G7501 Fyzikální geochemie

5. Stabilita a procesy5.1 Jednosložkové soustavy

Josef Zeman

Stabilita

- za daných podmínek se systém snaží dosáhnout maximální celkové entropie, tedy minimální hodnoty Gibbsovy funkce
- za rovnováhy jsou hodnoty molárních Gibbsových funkcí tedy chemických potenciálů jednotlivých složek v celém systému stejné bez ohledu na to, v jakých fázích se vyskytují

Pokud za daných podmínek (*T*, *p* a složení) existuje stav s nižší hodnotou Gibbsovy funkce, snaží se Příroda systém do tohoto stavu převést, protože tím zvýší celkovou entropii. Systém bude za daných podmínek nestabilní. Pokud dosáhl systém za daných podmínek stavu s nejnižší hodnotou Gibbsovy funkce (nejvyšší celkovou entropií), vedla by změna stavu systému ke zvýšení hodnoty Gibbsovy funkce a tedy ke snížení celkové entropie. Takové změny Příroda nepřipouští. Systém bude za daných podmínek stabilní.

Důležité pojmy

Fáze a skupenství

- Fáze: fyzikálně a chemicky relativně homogenní část systému, která je oddělena od jiných fází ostrým rozhraním (v principu je mechanicky separovatelná)
- Skupenství: plynné, kapalné, pevné
- Složky: nejmenší počet skutečných nebo virtuálních chemických látek, s jejichž pomocí dokážeme popsat složení všech fází systému

Příklady

Fáze: Hornina složená z křemene, draselného živce, plagioklasu, biotitu a amfibolu obsahuje pět fází, hornina složená z dolomitu a kalcitu obsahuje dvě fáze, sfalerit s inkluzemi chalkopyritu obsahuje dvě fáze, krápník složený z kalcitu a aragonitu obsahuje dvě fáze, albit ve své vlastní tavenině jsou dvě fáze, voda s ledem jsou dvě fáze, křemen je jedna fáze. Skupenství: Plynné skupenství obsahuje jednu fázi – plyny jsou dokonale mísitelné. Kapalné skupenství může mít několik fází – nemísitelné kapaliny jako jsou voda a benzen. V pevném skupenství může být přítomno od jedné do velkého počtu fází. Složky: Co nejmenší počet chemických jednotek, které dokáží popsat chemické složení fází v systému. Chemické složení plagioklasu (Na_xCa_y)(Si_{4-x-2y}Al_{x+2y})₃O₈ je možné úplně popsat pomocí obsahu Na, Ca, Si, Al a O prvků (5 složek), nebo pomocí obsahu oxidů Na₂O, CaO, SiO₂ a Al₂O₃ (4 složky) nebo pomocí obsahu albitu NaSi₃AlO₈ a anortitu CaSi₂Al₂O₈ (2 složky). Volbou bude jednoznačně poslední možnost. Složení systému, který se skládá z andalusitu, sillimanitu a kyanitu (Al₂SiO₅) můžeme popsat pomocí obsahů Al, Si a O prvků (3 složky), nebo pomocí Al₂O₃ a SiO₂ oxidů (dvě složky) nebo jako obsah složky Al₂SiO₅ (jedna složka). Volbou bude opět poslední možnost.

Systémy s konstantním složením fází

Jednosložkové soustavy (fázové přeměny čistých látek)

Tání Var Sublimace Polymorfní přeměny

Může se měnit pouze teplota a tlak, složení zůstává konstantní

Porovnání celkových entropií

Principiální uchopení

Složky entropií systému s H₂O v různých stavech.

Celkové entropie systému s H₂O

o40

Porovnání celkových entropií systému s H₂O v různých stavech při různých teplotách.

Pro ilustraci byla zanedbána teplotní závislost entropií ledu, vody, páry a skupenských tepel tání a varu na teplotě. Tyto změny entropií v závislosti na teplotě by mírně modifikovaly jednotlivé hodnoty, základní vztahy mezi celkovými entropiemi systému v jednotlivých stavech by však zůstaly stejné.

Porovnání entropie systému při krystalizaci

Za daných podmínek teploty a tlaku bude stabilnější vždy stav systému s vyšší celkovou entropií. Protože jsou krystaly vždy uspořádanější fází, než taveniny, mohlo by se na první pohled zdát, že z termodynamického hlediska by měla být stabilnější tavenina, která má vyšší entropii. Krystalizace je však spojena s uvolněním tepla, které způsobí v okolí změnu entropie. Za vysokých teplot nestačí toto zvýšení entropie v okolí pokrýt pokles entropie spojený s krystalizací dané látky a látka je stabilní jako tavenina. Za nízkých teplot je naopak přírůstek entropie v důsledku uvolněného tepla v okolí tak velký, že kompenzuje i pokles entropie vlastní látky a látka se vyskytuje v krystalickém stavu. Celkové množství energie systému (energie vlastních krystalů a okolí) zůstává za libovolného stavu konstantní.

Porovnání entropie systému při kondenzaci

Porovnání entropie systému při polymorfní přeměně

Závislost stability fází a teplotě a tlaku

Může se měnit teplota, tlak a složení zůstávají konstantní.

O stabilitě rozhoduje hodnota Gibbsovy funkce, která je ukazatelem na celkovou entropii systému. Za určitých podmínek T a p systém volí stav s nejnižší hodnotou Gibbsovy funkce (nejvyšší celkovou entropií).

S rostoucí teplotou klesá Gibbsova funkce přímo úměrně záporné hodnotě vlastní entropie systému. Pro krystalické fáze klesá nejpomaleji (nízká hodnota entropie), pro plynné fáze klesá nejrychleji (nejvyšší hodnota entropie). Proto dostávají při vysokých teplotách přednost nejméně uspořádané fáze.

Závislost stability fází a teplotě a tlaku

Může se měnit tlak, teplota a složení zůstávají konstantní.

O stabilitě rozhoduje hodnota Gibbsovy funkce, která je ukazatelem na celkovou entropii systému. Za určitých podmínek T a p systém volí stav s nejnižší hodnotou Gibbsovy funkce (nejvyšší celkovou entropií).

S rostoucím tlakem roste Gibbsova funkce přímo úměrně vlastnímu objemu látek. Pro plyny roste nejrychleji, pro pevné látky nejpomaleji. Proto dostávají za vysokých tlaků přednost stav s nejmenším objemem (nejnižší hodnota Gibbsovy funkce).

Fázový diagram

Rovnováha

Pokud je určité množství látky přeneseno z jednoho bodu do druhého, změní se Gibbsova funkce v prvním bodě o – $\mu_i^1 dn_i$ a v druhém bodě o + $\mu_i^1 dn_i$. Celková změna je d $G = (\mu_i^2 - \mu_i^1) dn_i$. Pokud je chemický potenciál v prvním bodě vyšší než ve druhém, je přechod spojen s poklesem Ga dojde k němu spontánně. Pouze když platí $\mu_i^1 = \mu_i^2$ a chemické potenciály dané látky se v různých částech systému vyrovnají, nedochází k další změně G. V tomto případě dosahuje systém minimální hodnoty Gibbsovy funkce a maximální entropie. Tento stav je označen jako **rovnováha**. To platí jak pro přechody mezi různými body v jedné fázi, tak i mezi fázemi.

Konstrukce fázových hranic

Za rovnováhy v bodě 1 musí platit

e155
$$\overline{G}^{\alpha} (T_r, p^{\circ}) = \overline{G}^{\beta} (T_r, p^{\circ})$$

$$\overline{G} = \overline{H} - T\overline{S}$$

$$\overline{H}^{\alpha} - T_r \overline{S}^{\alpha} = \overline{H}^{\beta} - T_r \overline{S}^{\beta}$$

$$T_r = \frac{\overline{H}^{\beta} - \overline{H}^{\alpha}}{\overline{S}^{\beta} - \overline{S}^{\alpha}} = \frac{\Delta \overline{H}^{\beta - \alpha}}{\Delta \overline{S}^{\beta - \alpha}}$$

Na fázové hranici v bodě 2 musí platit

 $\overline{G}^{\alpha}\left(T_{2},p_{2}\right)=\overline{G}^{\beta}\left(T_{2},p_{2}\right)$

a tedy i

e160
$$\overline{G}^{\alpha}(T_r, p^{\circ}) + d\overline{G}^{\alpha} = \overline{G}^{\beta}(T_r, p^{\circ}) + d\overline{G}^{\beta}$$

e161 odtud pak $d\overline{G}^{\alpha} = d\overline{G}^{\beta}$

$$T_{2}, p_{2}$$

$$C_{2}^{\alpha} = G_{2}^{\beta}$$

$$G_{2}^{\alpha} = G_{2}^{\beta}$$

$$T_{r}, p^{\circ} \cap G_{1}^{\alpha} = G_{1}^{\beta}$$

$$\beta$$

 $\mathrm{d}\overline{G}^{\alpha} = -\overline{S}^{\alpha}\mathrm{d}T + \overline{V}^{\alpha}\mathrm{d}p$

$$\mathrm{d}\overline{G}^{\beta} = -\overline{S}^{\beta}\mathrm{d}T + \overline{V}^{\beta}\mathrm{d}p$$

$$-\overline{S}^{\alpha} \mathrm{d}T + \overline{V}^{\alpha} \mathrm{d}p = -\overline{S}^{\beta} \mathrm{d}T + \overline{V}^{\beta} \mathrm{d}p \quad \text{eld}$$

 $\frac{\mathrm{d}p}{\mathrm{d}T} = \frac{\overline{S}^{\beta} - \overline{S}^{\alpha}}{\overline{V}^{\beta} - \overline{V}^{\alpha}} = \frac{\overline{\Delta \overline{S}}^{\beta - \alpha}}{\overline{\Delta \overline{V}}^{\beta - \alpha}}$

e165

Fázové hranice

р

e166

dp

$$= \frac{\Delta \overline{S}^{\beta - \alpha}}{\Delta \overline{V}^{\beta - \alpha}} \mathrm{d}T$$

$$\int_{p^{\circ}}^{p_{2}} \mathrm{d}p = \frac{\Delta \overline{S}^{\beta-\alpha}}{\Delta \overline{V}^{\beta-\alpha}} \int_{T_{r}}^{T_{2}} dT$$

$$p_2 - p^{\circ} = \frac{\Delta \overline{S}^{\beta - \alpha}}{\Delta \overline{V}^{\beta - \alpha}} (T_2 - T_r)$$

$$p_2 = p^{\circ} + \frac{\Delta \overline{S}^{\beta - \alpha}}{\Delta \overline{V}^{\beta - \alpha}} (T_2 - T_r)$$

O tom, která fáze leží na levé a která na pravé straně fázové hranice je možné rozhodnout podle hodnoty Gibbsovy funkce za standardních podmínek T°, p°.

Fázové hranice

Pro změnu entropie platí

$$\Delta \overline{S} = \frac{q_p}{T} = \frac{\Delta H}{T}$$

$$\frac{\mathrm{d}p}{\mathrm{d}T} = \frac{\Delta S}{\Delta \overline{V}}$$

dostáváme Clapeyronovu rovnici

$$\frac{\mathrm{d}p}{\mathrm{d}T} = \frac{\Delta \overline{H}}{T\Delta \overline{V}}$$

$$dp = \frac{\Delta H}{T \Delta \overline{V}} dT$$

$$\int_{p_1}^{p_2} \mathrm{d}p = \frac{\Delta \overline{H}}{\Delta \overline{V}} \int_{T_1}^{T_2} d\ln T$$

$$p_2 - p_1 = \frac{\Delta H}{\Delta \overline{V}} \left(\ln T_2 - \ln T_1 \right)$$
^{e174}

$$p_2 = p_1 + \frac{\Delta H}{\Delta V} \ln \frac{T_2}{T_1}$$

Fázové hranice

Pro změnu mezi (g) a (l) nebo (s) – V(g) >> V(l), V(s)

 $\Delta \overline{V} \approx \overline{V}(g)$ $d\ln p = \frac{\Delta \overline{H}}{R} \frac{d\overline{T}}{T^2}$ $\overline{V}(g) = \frac{RT}{n}$ $\int_{p}^{p_2} \mathrm{d} \ln p = \frac{\Delta \overline{H}}{R} \int_{T}^{T_2} T^{-2} \mathrm{d} T$ Dosazením do $\ln p_2 - \ln p_1 = -\frac{\Delta \overline{H}}{R} \left(\frac{1}{T_2} - \frac{1}{T_1} \right)$ $\frac{\mathrm{d}p}{\mathrm{d}T} = \frac{\Delta H}{T \wedge \overline{V}}$ $\ln \frac{p_2}{p_1} = \frac{\Delta \overline{H}}{R} \left(\frac{1}{T_1} - \frac{1}{T_2} \right)$ dostáváme Clausius-Clapeyronovu rovnici $\frac{\mathrm{d}\ln p}{\mathrm{d}T} = \frac{\Delta \overline{H}}{RT^2}$ $p_2 = p_1 e^{\frac{\Delta \overline{H}}{R} \left(\frac{1}{T_1} - \frac{1}{T_2}\right)}$

Tlaková závislost fázové stability

$$\left(\frac{\partial\mu}{\partial p}\right)_{T} = \left(\frac{\partial\overline{G}}{\partial p}\right)_{T} = \overline{V}$$

e184

Teplotní závislost fázové stability

$$\left(\frac{\partial\mu}{\partial T}\right)_p = \left(\frac{\partial G}{\partial T}\right)_p = -\overline{S}$$

e185

Jednotlivé případy

Trojný bod

Pro fázovou hranici mezi α a β platí

e195

$$\frac{\mathrm{d}p}{\mathrm{d}T} = \frac{S^{\beta} - S^{\alpha}}{\overline{V}^{\beta} - \overline{V}^{\alpha}} = \frac{\Delta S^{\beta}}{\Delta \overline{V}^{\beta - \alpha}}$$

 $-\beta_{-}$

$$p_{2} = p_{1} + \frac{\Delta \overline{S}^{\beta-\alpha}}{\Delta \overline{V}^{\beta-\alpha}} (T_{2} - T_{1})$$

Ve trojném bodě se protíná s fázovou hranicí α a γ

e197

$$p = p^{\circ} + \frac{\Delta \overline{S}^{\beta - \alpha}}{\Delta \overline{V}^{\beta - \alpha}} \left(T - T_{r, p^{\circ}}^{\beta - \alpha} \right)$$

 $p = p^{\circ} + \frac{\Delta \overline{S}^{\gamma - \alpha}}{\Delta \overline{V}^{\gamma - \alpha}} \left(T - T_{r, p^{\circ}}^{\gamma - \alpha} \right)$

e198

$$p^{\circ} + \frac{\Delta \overline{S}^{\beta-\alpha}}{\Delta \overline{V}^{\beta-\alpha}} \left(T_{troj} - T_{r,p^{\circ}}^{\beta-\alpha} \right) = p^{\circ} + \frac{\Delta \overline{S}^{\gamma-\alpha}}{\Delta \overline{V}^{\gamma-\alpha}} \left(T_{troj} - T_{r,p^{\circ}}^{\gamma-\alpha} \right)$$

e200

Příklady - oxid uhličitý a H_2O

Příklady – oxid křemičitý

Al₂SiO₅

	S	Н	G	V	Cp
minerál	kJ/mol K	kJ/mol	kJ/mol	cm ³	kJ/mol K
kyanit	82,80	-2 593 888	-2 618 563	44,15	121,7
andalusit	91,41	-2 589 921	-2 617 161	51,52	122,7
sillimanit	95,39	-2 586 094	-2 614 521	49,86	122,6

minerál	soustava	koordinace		SPI	Н
kyanit	triklinický	Al ^{VI}	Si ^{IV}	68	3,60
andalusit	kosočtverečný	AI ^{VI} AI ^V	Si ^{IV}	58	3,18
sillimanit	kosočtverečný	AI ^{VI} AI ^{IV}	Si ^{IV}	63	3,23

SPI – symmertrical packing index – stupeň zaplnění prostoru aniony

Konstrukce fázového diagramu Náčrtek

- 1. Podle rostoucích entropií musí být minerály na teplotní ose seřazeny v pořadí kyanit-andalusit-sillimanit.
- 2. Standardní podmínky *T*°a *p*° budou ležet v poli kyanitu, protože má za satandardních podmínek nejnižší hodnotu Gibbsovy funkce.
- 3. Z hranic mezi minerály na ose *T* je možné vést fázové hranice pro rostoucí *p*: kyanit-andalusit s pozitivní směrnicí (kyanit má menší molární objem a proto se bude pole jeho stability rozšiřovat) a andalusit-sillimanit s negativní směrnicí (sillimanit má menší molární objem).
- Vzhledem k opačným směrnicím andalusit s rostoucím tlakem vymizí, směrnice kyanit-sillimanit bude pozitivní (kyanit má menší molární objem).

Al₂SiO₅

	S	Н	V	G
minerál	J/mol K	J/mol	cm ³	J/mol
kyanit	82,80	-2593888	44,15	-2618563
andalusit	91,41	-2589921	51,52	-2617161
sillimanit	95,39	-2586094	49,86	-2614521
∆ kyanit-andalusit	-8,61	-3967	-7,37	-1402
∆ kyanit-sillimanit	-12,59	-7794	-5,71	-4042
∆ andalusit-sillimanit	-3,98	-3827	1,66	-2640
	T _r	d <i>p/</i> dT	T _r	Trojný bod
hranice	К	Pa/K	°C	Т _{troj. b.} (К)
kyanit-andalusit	460,7	1168250	187,6	797,5
kyanit-sillimanit	619,1	2204904	345,9	р _{troj b.} (МРа)
andalusit-sillimanit	961,6	-2397590	688,4	393,5

Porovnání výpočtu s experimentálně zjištěnými hodnotami.

Jahrbuch für Mineralogie 111

G7501 Fyzikální geochemie

5. Stabilita a procesy

5.2 Vícesložkové soustavy

Josef Zeman

2021

Fázové přeměny čistých látek

Pokud výchozí složení zdrojového materiálu neodpovídá složení jedné čisté fáze, pak Příroda poskládá systém z fází (minerálů), jejichž kombinace poskytne nenižší hodnotu Gibbsovy funkce (nejvyšší celkovou entropii). Udělá to tak i v případě, že jedna fáze daného složení by měla hodnotu Gibbsovy funkce vyšší, než má kombinace dvou nebo více samostatných fází.

Poznámka: Pokud by se všechny látky chovaly ideálně, pak by z libovolného složení v každém případě vznikaly i v kapalné a pevné fázi roztoky. Vzájemné ředění složek vede ke snížení jejich chemického potenciálu a tedy i hodnoty Gibbsovy funkce systému. Neideální chování složek v kapalné a pevné fázi – v kapalné fázi se jedná o nerovnost vzájemných interakcí molekul složek, v pevné fázi se jedná především o různé velikosti atomů a ionů, které způsobují "roztažení" struktury – vede k tomu, že se zvyšuje hodnota Gibbsovy funkce roztoků. V případě, že hodnota této dodatečné Gibbsovy funkce převýší pokles Gibbsovy funkce v důsledku ředění složek, pak dá Příroda přednost vzniku dvou a více čistých fází místo roztoku.

Příklady

Systém SiO₂-NaAlSiO₄

Minerály: křemen (SiO₂) – albit (NaAlSi₃O₈) – jadeit (NaAlSi₂O₆) – nefelín (NaAlSiO₄)

Systém MgO-SiO₂

Minerály: periklas (MgO) – forsterit (Mg₂SiO₄) – enstatit (MgSiO₃) – křemen (SiO₂)

SiO₂-NaAlSiO₄

e200a

 $\begin{array}{ll} NaAlSiO_4 & nefelin\\ NaAlSiO_4 + SiO_2 \leftrightarrow NaAlSi_2O_6 & jadeit\\ NaAlSi_2O_6 + SiO_2 \leftrightarrow NaAlSi_3O_8 & albit\\ SiO_2 & křemen \end{array}$

minerál	vzorec	G	vzorc. jednotek	G	$X_{\rm NaAlSiO4}$
		kJ mol−1	n	kJ mol−1 n−1	
křemen	SiO ₂	- 923,06	1	- 923,06	0
albit	NaAlSi ₃ O ₈	- 3994,86	4	- 998,71	1/3
jadeit	NaAlSi ₂ O ₆	- 3064,94	3	– 1021,65	1/2
nefelín	NaAlSiO ₄	- 2125,01	1	- 2125,01	1

SiO₂-NaAlSiO₄

absolutní hodnoty

relativně vůči mechanické směsi

MgO-SiO₂

e200b

MgO	periklas
$2\text{MgO} + \text{SiO}_2 \leftrightarrow \text{Mg}_2\text{SiO}_4$	forsterit
$Mg_2SiO_4 + SiO_2 \leftrightarrow 2MgSiO_3$	enstatit
SiO ₂	křemen

minerál	vzorec	G	vzorc. jednotek	G	X _{SiO2}
		kJ mol−¹	n	kJ mol ^{_1} <i>n</i> ^{_1}	
periklas	MgO	- 609,54	1	- 609,54	0
forsterit	Mg ₂ SiO ₄	- 2202,76	3	- 734,25	1/3
enstatit	MgSiO ₃	- 1564,95	2	- 782,48	1/2
křemen	SiO ₂	- 923,06	1	- 923,06	1

absolutní hodnoty

relativně vůči mechanické směsi

Konstrukce fázového diagramu

levá strana
$$(L) \leftrightarrow$$
 pravá strana (P)

$$\Delta X = \sum X_{\rm P} - \sum X_{\rm L}$$

Řeší se stejně jako u jednosložkových soustav, místo termodynamických veličin jednotlivých fází (minerálů) se použije součet termodynamických veličin příslušné minerální asociace (horniny)

e204

přičemž fázová hranice platí pro přeměnu celé minerální asociace (horninu) na jinou asociaci (horninu.

Fázové přeměny čistých látek

Přeměny bazaltu

Hranice mezi bazaltem a nízkotlakým granulitem,

(1) $3 \text{ Mg}_2\text{SiO}_4 + 2 \text{ CaSi}_2\text{Al}_2\text{O}_8 \leftrightarrow 4 \text{ MgSiO}_3 + \text{CaMgSi}_2\text{O}_6 + \text{CaAl}_2\text{SiO}_6 + \text{MgAl}_2\text{O}_4$ forsterit anortit enstatit diopsid Ca-Al pyroxen spinel

hranice mezi nízkotlakým a vysokotlakým granulitem

(2) $CaSi_2Al_2O_8 + 2 MgSiO_3 \leftrightarrow CaMg_2Al_2Si_3O_{12} + SiO_2$ anortit enstatit granát křemen

a hranice mezi vysokotlakým granulitem a eklogitem

(3) $CaSi_2Al_2O_8 \leftrightarrow \rightarrow CaAl_2SiO_6 + SiO_2$ anortit Ca-Al pyroxen křemen

e207

208

Vícesložkové soustavy s konstantním složením fází (fázové přeměny čistých látek)

Fázový diagram vypočítaný z termodynamických dat

Experimentálně zjištěná krystalizace bazaltové taveniny

Zpracováno podle dat: Thompson, R. N. (1972): Melting behavior of two Snake River lavas at pressures up to 35 kb. Annual Report, Director of Geophysical Laboratory, Carnegie Institution of Washington, Yearbook 71. Kůra

Příklady vypočítaných křivek tání horninotvorných minerálů Podmínky teploty a tlaku v subdukčních zónách a na středooceánských hřbetech

Souhrn

K sestrojení fázového diagramu stačí hodnoty následujících termodynamických veličin jednotlivých fází:

G: podle hodnoty G je možné určit, která fáze bude nejstabilnější za standardních podmínek T° a p° (pro tyto podmínky jsou obvykle k dispozici termodynamické údaje)

$$\overline{G}^{\scriptscriptstyle\beta} < \overline{G}^{\scriptscriptstyle\alpha} < \overline{G}^{\scriptscriptstyle\gamma} \cdots$$

H a S: pomocí těchto údajů je možné vypočítat rovnovážnou teplotu dvojic fází při standardním tlaku

$$T_{r,p^{\circ}} = \frac{\overline{H}^{\beta} - \overline{H}^{\alpha}}{\overline{S}^{\beta} - \overline{S}^{\alpha}} = \frac{\Delta \overline{H}^{\beta - \alpha}}{\Delta \overline{S}^{\beta - \alpha}}$$

V: s využitím molárního objemu a předchozí entropie S je možné vypočítat směrnici fázové hranice v diagramu T-p

$$\frac{\mathrm{d}p}{\mathrm{d}T} = \frac{\overline{S}^{\beta} - \overline{S}^{\alpha}}{\overline{V}^{\beta} - \overline{V}^{\alpha}} = \frac{\Delta \overline{S}^{\beta - \alpha}}{\Delta \overline{V}^{\beta - \alpha}}$$

e211

Ve vhodných případech je možné nahradit směnu entropie změnou entalpie dělenou teplotou a při účasti plynné fáze je možné zanedbat objem další fáze

$$\Delta \overline{S}^{\beta-\alpha} = \frac{\Delta \overline{H}^{\beta-\alpha}}{T} \qquad \Delta \overline{V}^{\beta-\alpha} = \overline{V}^{\beta} - \overline{V}^{\alpha} \approx \overline{V}^{\beta} = \frac{RT}{p} \text{ pro } \overline{V}^{\beta} \gg \overline{V}^{\alpha}$$